

Vliegvisgroep

The Leader

december 2009

Colofon vliegvisgroep “The Leader”

The Leader is de vliegvisgroep binnen de Algemene Utrechtse Hengelaars Vereniging. (AUHV) The Leader is opgericht op 19 april 1993.

Dagelijks bestuur:

Gerrit van Middelkoop, bestuurslid.
Ansinglaan 30, 3431 GT Nieuwegein, tel. 030-6050307.
e-mail: gerrit.vanmiddelkoop@tiscali.nl

Wilbert Goes, beheerder website.
Beverakker 10 3994 EL Houten, 030-6372414.
e-mail: wgoes@hetnet.nl

Francesco Gentili, werpinstructie.
De Fuik 2, 3995 BH Houten, tel. 030-2871898.
e-mail: gentili@casema.nl

Richard van Ewijk, penningmeester.
Hendrikkremerlaan 72, 3972 SN Driebergen, tel. 03435-21885.
e-mail: queenie72@wanadoo.nl

Ad Werdekker, redactie, ledenadministratie.
Pol de Monthove 12, 3437 BK Nieuwegein, tel. 030-6090416.
e-mail: adwerdekker@telfort.nl

Aanmelding lidmaatschap The Leader:

Geef via de e-mail uw naam en adres door aan de ledenadministratie:
adwerdekker@telfort.nl en maak €15 over op rekening van de penningmeester,
516436902 van de ABN-AMRO-bank te Driebergen.
Contributie voor de leden: €12.50 per jaar.

De bindavonden worden gehouden in het Paviljoen “Klein Galgenwaard”,
Mytylweg 83-87, 3585 LK te Utrecht, tel: 030-2545135, aanvang 19.30 uur.

Bindavonden december 2009 en eerste helft 2010.

Op de maandagavonden van: 7 december 2009 en 4 januari 2010, 1februari,
1 maart, 5 maart 2^e handsbeurs en vrijbinden en 10 mei afsluitende feestavond.

Nieuwe leden.

Dit kwartaal hebben we weer 4 nieuwe leden kunnen verwelkomen.

Jan Kieft, van der Meerstraat 22, 3863 AG Nijkerk.
Ad Herremans, Merellaan 53, 3738 ED Maartensdijk.
R.A.J. Schulpen, ds.Ulferslaan 19, 3612 BH Tienhoven.
E.R. Schurer, Bloemstede 170, 3608 TC Maarssen.

Welkom bij The Leader , veel vliegvis- en bindplezier.

Geachte leden.

Wij hebben als vliegvisgroep The Leader een clubblad waar wij best trots op kunnen zijn.

Regelmatig hoor ik ook van buitenstaanders dat wij een mooi clubblad hebben. Ik kreeg zelfs eens de vraag van een bestuurslid van een andere vliegvisvereniging, hoe ik ons blad in elkaar zette, want zo'n clubblad zouden zij ook wel willen uitgeven.

Na wat mailtjes en voorbeelden was die redactie ook weer op weg geholpen. Maar zo'n clubblad in elkaar zetten gaat natuurlijk niet zomaar, daar moeten wij als leden van onze club, als het natuurlijk lukt, allemaal ons steentje aan bijdragen.

Het is al vaak geschreven zowel in het clubblad als op de site en ook zo links en rechts heb ik het gevraagd aan de leden die op vliegvisvakantie gingen of terugkwamen van een mooie trip.

De vraag luidde dan:

“Wil je hier een aardig stukje over schrijven voor in het clubblad en als je een mooie foto hebt, doe deze er dan als bijlage bij”

Ik merkte net al op, als het natuurlijk lukt, want niet iedereen lukt het om een stukje voor het clubblad te schrijven.

Toch wil ik hierbij wel opmerken dat mocht u denken dat uw taalvaardigheid wat onder de maat is, dan hoeft dit geen enkel probleem te zijn want alle stukjes die uiteindelijk in het blad komen worden altijd eerst doorgelezen en indien nodig altijd bewerkt of wat aangepast zodat er geen foutjes of kromme zinnen meer in staan.

Dus bij deze wil ik toch weer een oproep doen aan jullie als leden, schrijf eens een stukje voor in het clubblad en doe er een aardige foto als bijlag bij.

Ons clubblad kan alleen blijven voortbestaan met ook uw inbreng.

Ad Werdekker, redactie, adwerdekker@telfort.nl

Over streamers.

Je hebt verschillende streamers, halve kippen, hertenharen, dikkopen en muizen, ze zien er allemaal prachtig uit maar om te werpen heb je wel een stevige streamerhengel en dito lijn, rug, schouder en arm nodig.

Vooraf bij het ouder worden vormt dit wel eens een probleem, zeker wanneer je heel veel gaat streameren.

Nu kun je ook licht streameren met een 3/4 hengeltje een 5/6 zinkend lijntje er op dat werpt ook wat gemakkelijk door de wind. Dat schreef Kees Ketting 20 jaar geleden al.

Nu de streamer met een streamerhaak 5 0 of 6 0 met een beetje naar binnen gebogen punt, Als de haak niet te hard van draad is, kan de steel gemakkelijk gebogen worden.

Is de haak wel hard houdt de steel dan even boven een kaarsvlam op ruim een cm van het oog de haaksteel in de bek van een waterpomptang of met een dikke rondbektang. Vervolgens buig je de haakbocht naar beneden zover dat de punt van de haak gelijk of iets lager komt te staan dan het haakoog. Nu heb je soort kielhaak.

De punt kun je nog iets naar buiten zetten, dan haakt hij misschien beter.

Het binden van de streamer:

Nu de haak in de vice met de haakpunt naar boven gericht.

Een stukje haaksteel gaan we achter het oog omwikkelen met sterk binddraad en vervolgens doen we er een beetje secondelijm op.

Dan nemen we een dun bosje bosje zachte lange bucktail, kleur zwart voor helder water en geel of wit en zwart voor donker water en binden dit op de haaksteel.

Vervolgens nog een bosje bucktail, kleur naar keuze. Ook doe ik er altijd wat glitter bij. Maak de bos niet te dik, want dat werpt niet echt makkelijk. Vervolgens de bucktail fixeren met secondelijm en met het binddraad een kopje wikkelen de oogjes er op schilderen of plakken en het kopje afwerken met een beetje Z-poxy en hij is klaar.

Nu het vissen met de streamer.

Deze moet door het water gaan met de haakpunt omhoog. Houd je de hengel hoog dan kun je vissen over lelieblad en langs oevers die met takken zijn versterkt. Wil je diep vissen houdt dan je hengel laag en de zinkende lijn met een korte onderlijn van ongeveer 45 cm trekt de streamer naar beneden en met de punt omhoog loopt ze niet vast, alleen aan snoeken.

Veel streamerplezier.

Dirk de Haan.

Leren vliegvissen op het snelstromende water van Noorwegen

In september heb ik de Glomma Workshop gevolgd. Een workshop van een week waarin je leert vliegvissen in de harde condities van Noorse rivieren.

Als je van lekker eten en drinken houdt of als je prijs stelt op het comfort van een hotelletje, dan is dit overweldigende land misschien niet de beste keuze.

Je kunt er ook beter niet heengaan als je het water in Duitsland of België al hard genoeg vindt stromen. Ben je daarentegen een buitenmens en bestand tegen leegte, stilte en rauwe schoonheid met geweldig water, dan is Noorwegen een absolute aanrader.

De Glomma en de Folla zijn twee van de rivieren die we tijdens de workshop bezoeken.

Nederig in een machtig landschap vang je de ene na de andere vlagzalm (en in september sporadisch een wilde forel). Je kunt fantastische resultaten halen, als je weet hoe. En dat leer je tijdens de workshop.

Informatie over de workshop 2010 kun je aanvragen via info@koppangcamping.no

Daar sta je dan klein te wezen en groots te vangen.

Zestien mensen, vier groepen

De workshop belooft vlagzalm aan alle zestien deelnemers. De cursisten kennen elkaar niet en worden in vier groepen opgesplitst, waardoor er veel persoonlijke tijd en aandacht kan worden gegeven aan elke deelnemer.

Dat is prettig; iedereen heeft immers andere skills en een eigen niveau.

Ikzelf kom bij drie zeer plezierige mensen terecht. Het is de bedoeling om met z'n vieren een week lang op te trekken. Dat wil zeggen: een hut delen, de workshop volgen, eten, reizen, alles. En dat lukt wondergoed; we kunnen het uitstekend met elkaar vinden. Het is een bijzonder talent van de organisatie dat ze de juiste mensen met elkaar laten optrekken.

Neusje van de vlagzalm op vliegvisgebied

Aan alle onderdelen van het vliegvisseren (casten, entomologie, binden, het lezen van water) wordt uitgebreid aandacht geschonken. Voor al die aspecten zijn er Nederlandse instructeurs – en niet de minste: Bas de Bruin (EFFA master) Wim Alphenaar (vliegbinder en innovator) en Erik van de Hoek (beter bekend als Erik de Noorman). Zij worden bijgestaan door een drietal Noorse gidsen en de (Nederlandse) eigenaar van de camping die de workshop organiseert.

Vlagzalm in de hand

Leren in de ochtend

Zo half september kan het in Koppang 's nachts al vriezen. De nachten en ochtenden zijn koud en het water van de rivieren is dat ook zodat geen insect het in zijn hoofd haalt te gaan uitkomen. Pas als de zon flink schijnt zie je vanaf het middaguur eendagsvliegen en sedges ronddolen boven en rond het water. Aan het eind van de zomer kun je vanaf het middaguur lekker vis gaan vangen.

Dat heeft als voordeel dat de workshop zich in de ochtend kan bezighouden met theorie: beestjes nabinden die je in de rivier onder stenen hebt gevonden. Je werptechniek verbeteren en de reach, bow, switch cast en parachuteworpen leren toepassen. Talloze nimftactieken en -technieken aanleren. Elke van de vier groepen volgt gedurende de week een eigen programma waarin dat alles aan bod komt.

In de rivier

Toepassen in de middag

Vanaf 12.00 uur ga je op pad. Een Noorse gids brengt je op de mooiste en visrijke plekken die je als gewone sterveling nooit zult kunnen vinden. Wat een geweldige plekken heb ik in die week bezocht. Snelstromend, brede stukken, diepe pools, peuter- en pielriviertjes. Dus op de plek aangekomen: hup de rivier in, maar niet eerder dan nadat je goed gekeken hebt wat er gebeurt op het water, waar de stromingen zich bevinden en waar je vis kunt vermoeden. Daarvan gaan je resultaten fors omhoog.

Het leukste is het wanneer wat je in de ochtend hebt geleerd ook echt blijkt te werken. Dat je ervaart dat je reach en bow cast stromingen opheffen wat een langere vrije drift voor je vlieg oplevert. Dat de vanochtend gebonden para dun de juiste keuze blijkt. Of dat die kinky roze glimnimf van Wim Alphenaar die hij na langdurig onderzoek heeft ontwikkeld inderdaad je hengel tot in de kurk van het handvat doet krommen.

Vlagzalm op Noors water

Water zoals de Glomma is groot. Het stroomt hard en heeft een stevige waterdruk, zodat de verplichte waadstok geen overbodige luxe is. Er zijn echter ook veel kleinere rivieren en beken waar je juist moet kruipen en sluipen - je waadpak wordt dan nauwelijks vochtig. En overal is vlagzalm te vangen.

De vlagzalm is, zoals de naam doet vermoeden, een salmonide. Een sublieme sportvis die echt leuk wordt vanaf vijfendertig centimeter en spectaculair boven de veertig. Oersterk, lekker en prachtig met hun vlamme hoge rugvin. Zelf had ik er voor de workshop nog nooit een gevangen, maar nu heb ik ze gezien met vinnen in de mooiste kleuren: rood, blauw, naar groen toe, gestipt, gestreept.

Het slijm van de vlagzalm doet qua geur denken aan tijm – niet voor niets is de Latijnse naam van het beest Thymus Thymus. En inderdaad: iedere deelnemer heeft ze gevangen, meestal in grote hoeveelheden.

Zo prachtig zijn ze (met dank aan Bas de Bruin)

Bagage

Als je de Glomma Workshop hebt gedaan, heb je de nodige skills waarmee je beter dan ooit uit de voeten kunt op (sterk) stromend water. Je bent in staat een rivier te lezen. Je kijkt beter naar wat er op en in het water gebeurt en je weet waar je op moet letten. En je hebt genoten van misschien wel het beste dat het vliegvisseren in Europa te bieden heeft.

Ik had echter ook een probleem: het was erg moeilijk om afscheid te nemen van dit prachtige land en de fantastische rivieren - en ik had in die week nog maar een heel klein stukje gezien van alle vliegvisserijdom.

Wat een beleving. Vliegvisseren in Noorwegen is alsof je je voortdurend in een prachtige reclamefolder bevindt.

Alles lijkt te mooi om waar te zijn. Maar het is waar, en dat is nu het mooie.

Med vennlig hilsen, Peter Post

De Gurgler

Haak: Gamakatsu F 314 maat 6-8

Staart: bucktail en crystal hair

Lijfje: hackle en dubbing

Dekschild: twee strippen 2 mm foam

Deze keer de gurgler, een redelijk simpel te binden oppervlakte streamer. Deze streamer vis je dus net als een Popper, al herriemakend in het oppervlak. De te gebruiken materialen zijn makkelijk te verkrijgen en het binden is al net zo makkelijk, laten we maar eens gaan beginnen.

- 1) Knip twee stroken foam op elkaar met een watervaste lijn (spuitlijm van 3M bijvoorbeeld. En zet je binddraad op achter het oog en wikkel de gehele haaksteel.
- 2) Maak nu een staartje (2 x bodylengte) van enkele fibers bucktail en een paar glittertjes er door heen en breng je draad weer terug tot achter het oog.
- 3) Zet nu 2 mm achter het oog de foam op naar achteren wijzend, let op dat aan de voorkant het foam helemaal weggeknipt wordt.
- 4) Ga nu met wikkelingen over de foam naar achteren tot waar je het staartje hebt ingebonden, bind hier een oversized hackle in en breng je binddraad weer terug tot 3 mm voor het oog.
- 5) Ga met mooie gelijkmatige wikkelingen met de hackle naar voren waar je binddraad nu hangt en zet de hackle goed vast.
- 6) Sla nu het foam over de body heen en geleid de fibers van de hackle zodat er links en rechts evenveel zitten en zet de foam vast 3 mm voor het oog.

- 7) Breng nu je draad aan de voorkant van de foam en zet hier een aantal wikkelingen zodat het foam omhoog gaat staan en knip het foam af maar laat wel 5 mm staan(een soort schoepje naar boven) dan afbinden en een druppeltje lak.

Het vissen met de Gurgler is heel spectaculair, als je wat oppervlakte activiteit ziet van kleine vis, werp je gurgler er overheen en vis het met schokken binnen. Je zal zien dat bij iedere stip er water naar voren gespuugd zal worden wat zeer aantrekkelijk is voor de roofvis. Met deze vlieg heb ik dit jaar baars, winde en roofblei gevangen maar weet bijna zeker als je deze vlieg in een wat grotere maat maakt is het voor snoek op ondiep water een killer. Je kunt deze vlieg in alle mogelijke kleurcombinaties maken en naar gelang van de grote met één laag foam voor de kleine en 3 tot vier lagen voor snoekstreamers. Probeer en experimenteer ermee en je zult verteld staan wat een mooie aanbeten je krijgt. En wat ik hierboven nog vergat te schrijven.... Knip wel je weerhaak plat!
Hartelijke groet en veel bind plezier!

André Miegies

Examen VNV werpcertificaat.

In het voorjaar van 2009 werd binnen de vliegvisgclub The Leader uit Utrecht, besloten dat de leden van de club zich verder konden bekwamen in de werptechniek en het behalen van het VNV-werpcertificaat. Zij die daar belangstelling voor hadden konden zich opgeven bij onze werpinstructeur Francesco Gentili.

Na een oproep in het clubblad bleken er 5 cursisten te weten: Krijn Bok, Peter Post, Gert Sluis, Adriaan Vroon en ondergetekende, de uitdaging daadwerkelijk op te pakken.

Nu is het wel zo, dat wij binnen de club de gelukkige omstandigheid hebben een uitstekende instructeur in huis te hebben in de met het E.F.F.A-diploma gecertificeerde Francesco Gentili.

Onder zijn leiding werden een aantal oefendagen gepland op de recreatiestrook bij Tuyl en 't Waal langs de Lek en er werd een oefenprogramma samengesteld waarin alle voorgeschreven worpen aan de orde kwamen en dat waren er heel wat. Ik tel zo'n 18 verschillende worpen, dus heel wat te oefenen.

Tijdens de oefenmomenten, altijd afgesproken op de zondagmorgen, werd er stevig heen en weer gezwiept en het bleek al gauw, dat de cursisten best wel een lijntje konden werpen, maar dat daarbij de juiste techniek vaak over het hoofd gezien werd. Maar onder de deskundige leiding van Francesco Gentili werd daar stevig aan gesleuteld.

Vanaf de start tot met september 2009, waarin maandelijks 1 of 2 oefendagen waren gepland, werd het gehele programma afgewerkt. Het bleek al gauw, dat er ook thuis in de eigen omgeving of waar dan ook tussendoor geoefend moest worden om het gehele scala aan worpen in te studeren, het was duidelijk veel omvattender dan ons in het begin deed vermoeden.

Voor alle cursisten bleek de meest lastige worp de afstandsworp over een afstand van 23 meter te zijn met gebruikmaking van het dubbel strippen.

Voor de meesten onder ons was het zo, dat als men die worp 10 maal deed, zij 7 maal de 23 meter haalden en dat was toch onvoldoende en niet goed voor het zelfvertrouwen, dus blijven oefenen en op de juiste techniek letten want juist bij deze worp luistert de techniek heel nauwkeurig.

Jammer dat ik wegens een hardnekkige blessure in de rechter bovenarm de cursus een paar weken voor het examen moest afbreken.

De examendatum was gepland op zondag 11 oktober 2009 op de recreatiestrook bij Tuyl en 't Waal langs de Lek. Aldaar op de examendag werd de examenbaan uitgezet. Met rood-wit lint werden alle afstanden uitgezet, de hoepels voor de precisieworpen werden op maat in de grond verankerd. Ook was de VNV-examinator Bas de Bruin die de worpen moest beoordelen aanwezig.

Dat het niet zomaar een lijntje werpen was, bleek ook al gauw.

Alle deelnemers moeten om de beurt de voorgeschreven worp werpen, die op kwaliteit en gehaalde afstand cq nauwkeurigheid werd beoordeeld door de examinator en de eveneens aanwezige VNV gecommiteerde Herman Wissink. Alle worpen konden indien dit nodig was, 3 maal gedaan worden, dus kwam de vlieg naast de ring, dan had men nog 2 kansen. Ook moesten de waadpakken cq de lieslaarzen aan voor de waterworpen in de ring. Dit was een rolworp over 14 meter met gestrekte leader in een ring van 1 meter doorsnede en een backhandrolworp over 12 meter eveneens met gestrekte leader. Na ongeveer 2 uur werpen hadden de 4 cursisten het examen afgelegd en 3 van de 4 voldeden aan de gestelde eisen. Jammer dat een van de cursisten gezakt was.

Na afloop kregen de geslaagden uit handen van Herman Wissink de certificaten uitgereikt en Bas de Bruin overhandigde de daarbij behorende badges. Al met al een geslaagde cursus die afgezien van de resultaten zeer leerzaam was.

Ad Werdekker,

Zeeforelvissen in Denemarken

Afgelopen september ben ik al weer voor de zevende keer in vijf jaar naar Denemarken geweest om te vissen op mijn favoriete vissoort: de zeeforel. Alhoewel deze vissoort (mede vanwege het actieve deense uitzetbeleid) inmiddels al vrij algemeen langs de nederlandse kustlijn voorkomt, is Denemarken toch nog steeds het land bij uitstek voor de zeeforel. In dit stukje zal ik enkele tips geven voor het vissen op zeeforel in Denemarken.

De meest bekende (en de mooiste) stekken voor zeeforel zijn te vinden op het eiland de Funen, tussen het vaste land van Denemarken (Jutland) en Seeland (het eiland van Kopenhagen). De Funen is een prachtig eiland van 80 bij 80 km met maar liefst 1000 km aan kustlijn met glashelder en relatief ondiep water, wat het perfecte biotoop vormt voor de zeeforel. Vaak tot honderden meters uit de kust is het er slechts enkele meters diep en de zandbodem wordt op vele plekken onderbroken door stenen, velden met zeegras en grote wierstroken (de voor de Funen kenmerkende “luipaardbodem”; zie foto op laatste pagina), waar de zeeforel jaagt op kleine visjes, zagers en garnaltjes.

Afhankelijk van de tijd van het jaar is de zeeforel op zoet of op zout water te vinden. In het najaar trekken de meeste grotere vissen richting de monding van de rivier waar ze zijn geboren. Let er op dat het hele jaar door binnen een straal van 500m vanaf riviermondingen niet mag worden gevestigd! Stel je bij deze riviertjes overigens niet teveel voor; deze zijn vaak slechts enkele meters breed! Na voldoende regenval zullen de forellen de rivieren optrekken en gedurende de herfst/winter paaien. In het vroege voorjaar zwemmen de afgepaaide vissen terug naar zee, waar ze proberen zo snel mogelijk weer op krachten te komen. In deze periode zijn ze absoluut niet kieskeurig en zijn dan ook op bijna alles te vangen. Deze afgepaaide vissen zijn helaas vaak erg mager en in slechte conditie.

Als het water in de winter of vroege voorjaar nog maar enkele graden warm is, worden vaak erg felle en opvallende vliegen gebruikt, om agressie op te wekken bij de vis. De bekendste twee vliegen voor deze periode zijn de juletræet (deens voor kerstboom) en de polar magnus. Deze laatste vlieg is een variatie van de nog veel bekendere garnaalimitatie, de magnus, waaraan een knalroze kraag-hackle wordt toegevoegd. In maart/april kun je het treffen dat op bepaalde plaatsen de zagers aan het paaien zijn. Voor zulke momenten is het erg belangrijk om altijd een paar zagerimitaties bij je te hebben! In deze periode maak je over het algemeen de hele dag door kans op zeeforel. In de loop van april/mei warmt het water steeds meer op en komt het waterleven weer op gang. Aan de kant, tussen het wier en de stenen krioelt het dan van de kleine visjes, garnaltjes en vlokreeftjes. Het water is dan ongeveer tussen de 5 en de 10 graden. Probeer in deze periode altijd de stekken op te zoeken met een aanlandige wind! Het door de voorjaarszon opgewarmde water drijft vanwege zijn lagere dichtheid op het koudere zeewater en zal op deze plekken naar de kant worden geblazen. Warmer water betekent ook meer activiteit

van het waterleven, waardoor deze plekken erg interessant zijn voor de zeeforel. Temperatuurverschillen tussen visstekken van slechts een graad kunnen al het verschil betekenen tussen je klem vangen of keihard blanken, dus neem altijd je waterthermometer mee en let goed op de wind! Het is in deze periode dan ook heel belangrijk om niet te lang op 1 plek te blijven. Al wadend/lopend langs de waterkant vis je in 1-1.5 uur de stek af. Als je dan nog niets gevoeld of gezien hebt, stap dan maar in de auto voor de volgende stek. Zoals gezegd is zeeforel in het voorjaar niet zo kritisch wat vliegen betreft. Klassieke zeeforelvliegen zijn bijvoorbeeld de magnus, grå frede, mysis en fyggi; deze mogen best vrij fors zijn (haakmaat #6 of #4). Een recente nieuwkomer die momenteel erg populair is in Denemarken is de spey garnaal (Pattegrisen, pink pig), een garnaalimitatie die wordt gebonden met speyhackle (zie foto op laatste pagina). Zelf ben ik een erge "believer" van deze vlieg en het gebeurt dan ook zelden dat deze niet aan mijn tippet zit. Mijn grootste zeeforel tot nu toe (70 cm) heb ik hierop gevangen..

Zodra de temperatuur van het water verder oploopt (mei/juni), begeeft de forel zich overdag verder uit de kust, waar het water nog relatief koel is. Een (zee)forel is namelijk erg kieskeurig wat betreft watertemperatuur. In deze periode is het aan te raden om je vooral te richten op de ochtend en avond visserij. Nog later in het seizoen, tijdens de zomer, wordt het water zelfs zo warm dat je puur bent aanwezig op nachtvisserij. De beste vliegen zijn dan grote oppervlakte-vliegen, zoals de "sigaar" of poppers. Vanaf eind augustus koelt het water weer wat af en worden de ochtenden en avonden weer optimaal. In het najaar maken de meeste vissen zich weer op voor de trek naar de rivieren. Deze zijn herkenbaar aan hun prachtige goudkleurige paakleed. De achterblijvers zijn dan nog steeds zilverkleurig. In de herfst worden vaak kleinere vliegen (haakmaat #8 of #10) gebruikt dan in het voorjaar, omdat de zeeforel dan een stuk kieskeuriger is.

Voor de kustvisserij op zeeforel wordt meestal een AFTMA #6-7 hengel gebruikt, maar bij harde wind is een #8 soms geen overbodige luxe. Het water is op de meeste plaatsen erg ondiep waardoor 90% van de tijd kan worden volstaan met een drijvende WF lijn. Bij veel golfslag kan een intermediate lijn nodig zijn om je vlieg op de juiste diepte te krijgen en feeling met je vlieg te houden. Slechts enkele stekken op de Funen zijn geschikt om met zinklijnen te vissen; dit is alleen zinvol op plaatsen met harde stroming en/of diep water (bijv in de Kleine Belt rondom Middelfart). Er kan worden gekozen voor een normale lijn of een schietkop. Zelf ben ik erg te spreken over schietkoppen, omdat je met minimale inspanning grote afstanden kunt werpen, zelfs tegen harde wind in. Zorg overigens altijd voor zo'n 100 meter backing op je reel, voor het geval je die kneiter van 80+ haakt.

Als voorslag neem ik een 9 voets getrokken leader met een 1x tip. Hieraan knoop ik een (vrijwel) onverzwaarde kleine garnaalimitatie op haakmaat #6-10. In de haakbocht knoop ik dmv een geborgde halve bloedknoop een stukje 2x fluorocarbon. Zo'n 60-100 cm onder het kleine garnaaltje knoop ik een verzwaarde

vlieg. Voor deze vlieg is een magnus erg geschikt, of een Pattedgrisen. Uiteraard kun je ook met slechts 1 vlieg vissen, maar ik ben er inmiddels van overtuigd dat je door die tweede vlieg aanzienlijk meer aanbeten krijgt. Frappant genoeg vang je toch de meeste vissen meestal maar op 1 van beide vliegen (de grootste garnaal). Leuke uitzondering was afgelopen vistrip, waarbij de grootste zeeforel (57cm) werd gevangen aan het kleine bijvangertje. Knoop verzwaarde vliegen overigens altijd (ook in nederland!) aan een lusje in plaats van rechtstreeks aan de lijn; hier wordt vaak de rapala knoop voor gebruikt. Hierdoor kan je vlieg veel vrijer door het water bewegen en in geval van een kopzware vlieg (kettingoogjes) krijg je een soort jig-effect, wat echt heel erg goed werkt voor forel.

Met de vliegehengel is het zeer aan te raden om wadend te vissen. Voordat je het water instapt is het wel zaak om de kanten eerst goed uit te vissen, want zeeforel zwemt soms op nog geen meter uit de kant, waar slechts 30 cm water staat. Het is dan ook meer dan eens gebeurd dat ik, terwijl ik tot m'n middel in het water stond, achter me zeeforel zag jagen! Bij zeer lage waterstanden (zoals bijvoorbeeld afgelopen voorjaar vanwege een hogedruk gebied) kan het echter toch voorkomen dat verre worpen (>25 m) benodigd zijn om bij de vis te komen.

Tijdens het vissen is het verstandig om regelmatig te wisselen met stripsnelheid en de manier van strippen. Bijvoorbeeld korte/ lange snukjes of lange halen met een versnelling aan het eind van de strip. Wat ook erg effectief kan zijn is het strippen met twee handen, terwijl je je hengel onder je oksel klemt; hiermee kun je de vlieg met een constante (hoge) snelheid binnenstrippen. Bij "jig-vliegen" krijg je het mooiste effect als je met (lange) halen binnenstript, met een korte pauze tussen de strips. Mocht het voorkomen dat de wind compleet gaat liggen en het zonnetje ook nog volop schijnt, dan is het verstandig om te switchen naar kleine onverzwaarde garnaalimitaties, zoals de glas mysis die met achtjes worden binnengevist.

Tijdens het vissen krijg je vaak volgers achter je vlieg aan. Meestal merk je dat aan een kolk vlak onder je top, zodra je de vlieg uit het water tilt. Soms zie je de forel er op afstand al achteraan zwemmen, of voel je af en toe wat "wier" aan je vlieg. Kort pauzeren met strippen, of juist versnellen is dan vaak de truc om een aanbeet uit te lokken.

Mocht je van plan zijn om het ook eens op de zeeforel te gaan proberen, dan is het zgn "117 stekken" boekje erg aan te raden. Dit boekje en nog veel meer nuttige informatie is te vinden op <http://www.seatrout.dk>. Een prachtige 4-delige DVD-serie, met daarin een schat aan informatie is te vinden op <http://www.salar.dk>; hier worden o.a. onderwaterbeelden van de fuunse kust getoond waarmee het gedrag van de zeeforel beter kan worden begrepen (neem overigens wel de duitse versie). Verder ben ik uiteraard altijd bereid om vragen te beantwoorden! Tijdens de bindavonden van 7 december en 4 januari zal ik op de club mijn favoriete zeeforelvliegen voorbinden. Hopelijk tot dan!

Tim de Wit.

Typische fuunse luipaardbodem.. dit zijn de plekken!

De Pattegrise.. een echt toppertje!

